

Farkasinszky Tibor

A magyarok régi istenség- és népneve

Bevezetés

Régen a magyaroknál és a velük rokonnépeknél a fő istenség és a nép neve lényegében azonos volt. A népek aszerint különböztették meg egymást, hogy milyen nevű fő istent, istennőt, vagy istenséget tisztelnek, azaz milyen nevű isten(ség) népének tartják magukat.

Az ősi vallás(unk) Isten és Istennő összetételű Egyisten hite volt, azaz két istenségi minőség harmadik minőségű egysége. Mind az isten, mind az istennő hármas egységet (szentháromságot) is alkotott. Pl. Baál-Göncöl = Góg + Nimurta/Nimród; Belit/Baáltisz = Magóg + Ené(h).

[A hármas egységek mellett voltak ötös, hetes és kilences egységek is, ezek és az ősi istenség- és világszemléleti bölcsélet rendszerének ismertetését azonban itt mellőzöm, mivel írtam róla pl. „A Lehel kürtje faragványainak jelentéséről” MBE. Miskolc, 2007. c. könyvem 2017. 09. latinul: Deus numero gaudet impare.]

Az Istenség és a Világmindenség együttese alkotta a Teljességet. Úgy gondolták, hogy az istenség jelen van a világmindenség minden részletében, ezért jelképezhető növényvel, állattal, emberrel, élettelen anyaggal, mint pl. sziklával, folyóval, hegyvel, úgyszintén képzeletbeli lényekkel, mint kentaaurral, griffel, szfinxszel, szimurggal.

Az Istenség különösképpen megnyilvánul a természeti világtörvényekben és a minőségben.

Három világtörvényt ismertek:

1. A *Létezés* világtörvénye: Minden két összefüggő tényező harmadik minőségű egysége. Istensége: Baál és Bélit együttese.
2. A *Változás* világtörvénye: Minden létrejön, egy ideig fennáll, majd átalakul. Istene: Baál.
3. A *Szabályozás* világtörvénye: Minden egyfelől hajtva, ösztönözve, másfelől gátolva, korlátozva van. Istennője: Bélit/Luca.

A dolgok minőségét többnyire csak megállapítani tudjuk, megokolni nem.

I. Magyar nép- és népcsoport-neveink Baál isten hajdani tiszteletére utalnak

A magyarok két népneve (I/a. Madsar, I/b. Szabártoi-Aszpaloi), továbbá két népcsoportjának a neve (II/a. palóc, II/b. székely), továbbá két népvándorlás-kori neve (III/a. onogur és III/b. ugri/ü) egyaránt *Baál isten* hajdani tiszteletére utal. Bál, Baál-Göncöl, Göncöl, A fényes baltás szerszamos úr a *Magyarok Istene* is volt, képe látható az. **I. sz. Képmellékleten**. A csillagképét ma Bootes = Ökörpásztor, v. Ökörhajcsár névvel illetik, nehogy már emlékeztessen a régi istenségre. Ehhez hasonlóan igen sok csillagkép régi nevét megváltoztatták. Baálnak griff jelképe is volt, mely látható a **2. sz. Képmellékleten**.

[Az alábbiakban Adad/Baál/Bél istenre vagy megnyilvánulásaira [jelképeire] utalnak a pal, szí, u_{1,2,4}, ud = ut/utz, ug, ri és sar(a)₅ szavak, a vallás, tudomány, művészet régi, sumer közlekedési nyelvén (mint amilyen volt nem régen a latin, manapság főleg az angol) értelmezett nevekben. Az alsó kis számjel(ek) azonos hangzású, de eltérő jelentésű szavakra utalnak, mint pl. a magyar ár szó (szerszám, piaci ár, fényár, vízár stb.). Az u betű o, ó hangot is jelöl.

A sumer közlekedési nyelv, melyet nemcsak sumerok, hanem más népek is széles körben használtak, kb. Krisztus idejéig fennállt, szavait pedig a néphagyomány megőrizte további évezredek át a mai napig. A sumer nyelv kiválóan felhasználható a magyar ősiség kutatásánál is.]

I/a. *Magyar* népnevünk egyik változata: *Mad-Sar₅/Sara₅* = Adad/Hadad/Baál isten anyja = Belit/Baáltisz, A Csodaszarvas [jelképű] istennő (akinek népe a magyar ti.).

[Mad = anya; Sar/Sara₅ = Adad/Baál; Belit = Borjas vadtehén, Csodaszarvas.]

I/b. *A magyarok* egyik régi istenségi és népneve: *Szabar-tu(i) Asz-pal-u_{1,2,4}(i)* = A világ trónoló Baál istene [jelképes] griffjének szülő (Csoda)szarvastehene (akinek tisztelője és népe a magyar ti.) [A nevet feljegyezte a Bíborbanszületett Konstan-

tin bizánci császár.] A griff és a szarvas együttes ábrája szemléltethető a 2. sz. képmellékleten, valamint szerepel a nagyszentmiklósi magyar aranykincs 2. sz. korszóján helytelenül „Állatküzdelmi jelenet” elnevezéssel.

[Sabar = Szarvas; tu = szülő; i = fenséges; Asz/z = griff; pal = trónoló Bál;

u = világmindenség, Adad/Baál, Enlil Légtér, levegő, szél, vihar, Föld istene, An Égisten, Antu Égistenő, Istar Szerelem- és harcistenő, Samas/Utu Napfény-isten, Szin/Nanna Holdisten;

u₂ = nap (24 óras), idő, időjárás, vihar, (oroszlán-)démon/griff/szfinx, fa, növényzet;

u₄ = ud/ut/utz = Nap, fény, nap, idő, időjárás, vihar, zivatar, oroszlán-(démon/griff/szfinx), Adad/Baál, Enlil, Istar, Napfény-isten, Holdisten, Föld.]

II/a. *Palóc* = *Pal-utz/(ut-zi)* = (Az élet és/vagy) A Nap, fény, nap, idő, időjárás, vihar, zivatar trónoló Baál istene (akinek népe a palóc ti.).

[Zi = élet, lélek.]

II/b. *Székely* = *Szi-kul(-ut-a)/(-u_{1,2,4}-ta)* = Baál világistennek és a megnyilvánulásainak dicsőített (szülő, csoda-) szarvasa, és/vagy Baál mint dicső Levegő-, Szél- és Viharisten (amelynek/akinek a tisztelője és tőle való népe a székely ti.).

[Szi = szarv, szarvas; levegő, szél, vihar; kul = tisztelt, dicsőített; a = víz, atya, birtokos eset ragja; ta = -tól, -től való.]

III/a. *Onogur* = *Un-ug_{1,2}-ur* = A vadászó ragadozó állat, a férfiúi és/vagy női nemiség hatalmas oroszlán- és vihardémon/-griff/-szfinx (jelképű) napfény, fény, nap, idő, vihar Baál istenének és megnyilvánulásainak népe (az onogurnak is nevezett fehér magyar ti.).

[Un = nép; ug_{1,2} = hatalmas oroszlán, oroszlán- és vihardémon/-griff/-szfinx (jelképű) fény, Napfény-isten, nap, idő, vihar Baál istene; ur = vadászó, ragadozó állat, férfiúi és/vagy női nemiség.]

III/b. *Ugri* v. *Ugrü* = *Ug-ri/ü* = A fehér és a fekete magyarok neve az orosz őskronikában, miként László Gyula is idézi „A kettős honfoglalás” c. könyve 138-143. oldalain = *Ug_{1,2}-ri* = A változ(tat)ás [világtörvénye] és a vihar Baál istene s az isten megnyilvánulásai (magyar népei).

[Ug_{1,2} = mint előbb; ri = a létrehozás, megőrzés-fenntartás és megváltoztatás világtörvénye, Adad/Baál a vihar stb. istene s megnyilvánulásai.]

A fentiek szerint mind a hat nép- és népcsoport-nevünk Baál isten hajdani tiszteletéről tanúskodik.

2. Baál/Abasár/Miska istenről

Baál/Bél főleg a 10-es ujszám, a fényes balta/ás (= Göncöl, Gin₂-zil₂) szerszám és a Munka; a bárd és a Hadászat/Őrzés; a Változtatás/Változás; az orsó és a Forgatás/Forgás; a tur-nus, a nap- és holdforduló, a nap és napszak, évszak, életszakasz; az idő, időszak, korszak, időjárás, eső, zivatar, villám és vízzel elárasztás, megtermékenyítés; a libatio (italöntéses megtermékenyítés) istene.

Baál volt az összefűzés és szétválasztás, az esketés és esküvés, a jóslás, dicsőítés, a megtartás és megőrzés, a továbbvitel és eltávozás, a fokozatosság, az ásás, kiásás, felkutatás, feltárás istene úgyszintén. Petőfi Sándor Nemzeti dal c. versében „A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!” verssorainak írásakor Baálra érezhetett rá. *Baál volt a Magyarok Istene* (is).

A krónikáink azonban nem emlegetik Baál nevét (csak Gógét és Nimródét) bizonyára a zsidókeresztény valláspolitikai érdek miatt. [A bibliai zsidók üldözték Baál isten tisztelőit, Illés próféta 450 Baál-papot mészároltatott le.]

Baál-Göncöl csillagképében Baál mint a Munka istene az Állatöv Szűz csillagképén áll, így az egész Állatövön, melynek csillagképei régen a munkafajták végzését segítő istenségek jelképei voltak (Baálé és Bélité is). [Vö. A Miska-kancsó I. c. könyvem 73-76. oldalával.]

Baál az U_{1,2,4}, Ud, Ug szavak alapján a Nap, Hold, Enlil/Levegő és vihar, An/Ég, Antu/Ég-istenő, Adad/Vihar és zivatar, Innin/Istár/Ég és világistenő, a Föld istene is volt.

Baál/Enlil azonos a sumer *Im-dugud*^{hu} = A nehézségi és mozgatási erő; a szél, vihar, zivatar, eső; Ég, Föld, Égtáj/Világ; Oroszlánfejű sas madár (sajátos griff) jelképű istenségével, aki az ország védője, a hatalom és a sumer állam szimbóluma volt.

Baál egyik csillagképe a Camelopardalis-Cepheus, melyet többnyire griff formában jelenítettek meg. Másik, átnevezett csillagképe a Bootes/Ökörhajcsár, aki bal kezével fogja a Nagy Göncöl baltájának a nyelét, v. szekerének a rúd-ját, így forgatván a világot.

Baál mint *Abasár* = Világatya, mint *Miska* = Ka Világistenő férje.

Baál mint Dumuzi-Abzu isten, az édesvíz és a fény Világistene, az Uroborosz-karika/kígyó férfiúi oldala/része;

Dumuzi, Az élet, lélek Fiúistene, a fenséges kígyó jelképű nemző, a Tejút fényének, ragyogásának égi nagy sárkánykígyó-királya; más néven Nimurta/Nimród;

^{id²} *Šuba* = ^{nár il} *Dumuzi* = Az égi suba folyója, a Tejút Dumuzi isten folyója. [A magyar pásztorok égbolt jelképű subáján is gyakran szerepel a Tejút sávjának ábrázolása, a magyar koronázási paláston úgyszintén látható.]

Abzu, A tudás, bölcsesség, fel- és megismerés (nemileg is), tanítás, tanulás és a földet termékenyítő édesvíz Atyaistene; más néven Góg.

Góg (Gu_{1,4}-ug) = Baál (jelképes) bikája, v. fája [nevezhető Baál-Gógnak is] és

Nimród (Nimru- ud) = Baál párduca [nevezhető Baál-Nimródnak is]...

Ők az *ud és ug = oroszlán-/vihardémon/griff/állat jelképű Nap, fény, nap, idő, időjárás, vihar, zivatar = Baál/Bél/Enlil* [A levegő, szél, vihar, lélegzés és Lélek istene] jelentésű szavak alapján Baál/Bél isten megnyilvánulásai. Így át is vehetik Baál szerepkörét. Baál, Góg és Nimród férfiúi hármas egységet alkot.

A Miska-kancsókon előforduló 1, 2, vagy 3 kígyó: Mis-ka = Dumuzi-Abzu; Mis-ka₂ = Dumuzi, Mis-ka₃ = Abzu; ahol

Ka = A száj, nyílás, lyuk, vulva jelképében a világ fény- és édesvíz-szülő *Bélit* istennője = Ka₂ + Ka₃;

Ka₂ = A (Tejút-)Kapu fényt sugárzó *Innin* istennője, Az égi nagy sárkánykígyó-királynő, más néven Ené;

Ka₃ = A női mell, csecs, állati tőgy, a tej és szopatás, táplálás; az édesvizet párologtató/szülő tenger *Tiamat* istennője, más néven Magóg; Bélit, Ené, Magóg női hármas egységet alkot.

Miš = Az előbbi istennők egyénenkénti fia, férfija, hőse, bajnoka:

Baál isten nevére igen sok személy- és családnevünk, földrajzi és helységnevünk utal itt a Kárpát-medencében is. A B/P/V hangváltással a Bal, Bel, Bul, Bol kezdetű nevek sokaságát itt nem lehet felsorolni. Néhány példa: bal, balta, bál, bálvány; Bálvány csúcs, Bálványos község;

Balassi Bálint, Balog Béla, Balajti Balázs, Bólya Boldizsár (=Bol-ia, Fenséges Baál) [részben kitalált nevek]; Balaton, Balmazújváros; Balkán, Belgrád, Valér, Velencei tó; bulgár/bolgár; Pál, pálinka, palóc ! ; stb., stb.

[Belgrád ma Fehérvár jelentéssel ismert. A fehér régen Baál és Bélit színe volt: baáli/béli = fehér, a grád pedig eredetileg garádja = kerítés, kerített hely (Nyírmártonfalván pl. ma is garádja a gledicsia-sövénykerítés). Így Belgrád eredeti névjelentése: Baál/Bél garádja, Baál kerített istentiszteleti helye.]

3. Forrásaink a [Csoda]Szarvas(-griff) jelképű Bélit/Baál-tisz/Luca/Madsar istennőnkéről

Előszőr. A *krónikáink* megemlékeznek a vadat űző, vagy a szarvasra vadászó Hunorról és Magorról. (Pl. a Tárih-i Üngürüs v. Madzsar Tárihi vadat, a Képes Krónika szarvasünöt, Kézai Simon gímszarvast, Thuróczy János nöstény szarvast említ.)

Másodszor. A *regölő „alakoskodók”* egyike a láncon vezetett *bika* (Baál-Góg jelképe), a másik pedig a ragyogó agancsú *csodaszarvas* (Bélit/Baál-tisz/Luca/Madsar jelképe) volt. Ő több énekben a Napot, Holdat, csillagokat, mint ezer égő gyertyát az agancsain, v. a bőrén hordja, s csodafiúszarvasával leszáll egy ékes, nagy út szélére, vagy sebes folyóvíz sásos, pázsitos partjára.

Ez a tó, út, v. folyó a *Tejúttal azonosítható*, melynél látható a Csodaszarvas csillagzata.

Harmadszor. A *csodaszarvas több regösénekekben tollázódik*, ami hajdani szarvasgriff jelképére utal (pl. Kisköcsk, Mihályfa, Zalaszántó, Kisgörbő községekben gyűjtött énekekben).

Negyedszer. A „*Váci csoda*” *jelenetében úgyszintén szarvasgriff képe tűnik elő*. Vácnál Gyejcsa/Géza és (a későbbi Szent) László hercegek előtt egy fénylő agancsú szarvas jelent meg. A csodálatos állat szarvain Gyejcsa sok égő gyertyát vélt látni, de László felvilágosította: „Nem szarvak azok, hanem szárnyak, nem égő gyertyák, hanem tündöklő tollak.” (Bécsi Képes Krónika, 59.; Sebestyén Gyula: Regös-énekek. Bp. 1902. 248.)

Ötödösör. A *Szarvas csillagkép sumer neve Lu-lim hasonló jelentésű a Lu-ca/utza névhez a közös Lu szó alapján*. A Lu szó jelentése mindkét név-

ben: Szaporító, szabályozó; növényevő nőstény állat, v. emberasszony [jelképű istennő]. Minthogy a Szabályozás világtörvényének Bélit/Baáltisz az istennője, így ő azonos Lucával.

A $ca/utza = ud/utz/u_4/ud_3/u_5-za_{1,3}$ szócsoport jelentése: Drágakóként csillogó [v. csillagos] égi szalag [Tejút, v. Uroborosz] női szentségének griff/szfinx képében a Napját, fényét, idejét, viharát-zivatarát, azaz Baál isteni megnyilvánulásait [szabályozó istennő ti.].

A több néven ismert Bélit/Baáltisz/Luca istennő így nemcsak emberasszony, szarvas, csodaszarvas, szarvasgriff, hanem szfinx v. szfinxszerű ábrázolásban is megjeleníthető. Ilyen pl. a nagyszentmiklósi magyar aranykincs 7. sz. korszóján a helytelenül „Égberagadási jelenet” elnevezésű ábra.

Hatodszor. *Szarvasábrázolások* előfordulnak sok műtárgyon, pl. korondi tányéron, festményen, falvédőn, asztalterítőn, úgyszintén szoborként stb.

Ha népünk tisztelte a csodaszarvas jelképű Bélit/Baáltisz istennőt, úgy bizonyos, hogy tisztelte annak a férfi párját, Baál-Göncöl istent is.

4. Bélit/Baáltisz/Luca/Madsar istennőről

Bélit, görögösen Baáltisz = Borjas vadtehén, Csodaszarvas a csoda-fiúszarvassal = *Ma-ma*, Az anyaméhek, anyák istennője =

Gasan-har-szag-ga₂/kalam-ma = Az ország, a haza, v. A teremtés női fej jelképű istenasszonya. Ő a fej, a fő, a csúcs, a legelőkelőbb, legfenségebb, legjobb, a „legék” istennője =

Ba-u₂-dug₃ v. *Ba-ud-ug* *Baódog/Boldogasszony*, A szép, jó, női nemző; a növényzetet és Baál megnyilvánulásait (U_2 , Ud és Ug), így Baált ajándékozó anyaistennő, Baál anyja és női párja = *Tündér Ilona* = *Nin Tin-dir₄^{ki}* = Tündérország, Az erdei élővilág, *Il₃-u-na*, A fenséges égvilági erdő istennője =

Luca = *Lu-ud-za_{1,6}* = 1.) Csillogó, fényes, fehér apróállat (lúd, fehér páva, bárány jelképű); 2.) Baál csillogó megnyilvánulásait (ud) dúsító, szaporító, szabályozó [= anyaistennő, Ka, Bélit] = *Madsar* = *Mad-sar_{1,2,5}* = A növényzet s Földje, a világ és Baál anyja.

Bélit hármasságának két istennője:

Magóg = Ma-gug, Góg női párja/anyja;

Ené/d/t = $E_2-ne-e_3/ed/t$, Az égi fények tüzének háza, temploma, tokja, anyja.

Ené csillagképe az Ophiuchus, A hím madár [jelképű] isten ($u-hu-us_2$) mandorla, női nemi szerv, asszony [jelképű] istennője ($U-pi$) mai neve Kígyótartó. Ám nem tartja a Serpens Kígyót, hanem az a lábfejenél tekereg, miként ismeretes Szűz Mária több ábrázolásáról. Így pl. a síksomlyói Babba Mária szobrán is. A Babba név 3 változata: *Bab-ba* = Az édesvíz [jelképű] atyát, férfit ($Abzut$) ajándékozó (Tiamat/Magóg).

Bab₂-ba = A fényt ontó, a napfény, fény ajándékozó, szülő anyja (Innin/Enét) [A „Napba öltözött asszony” János Jelenések 12,1].

Bab₃-ba = *Ba-u₂* = A növényzetet és Baált, megnyilvánulásait ajándékozó Föld- és Világistennő: Boldogasszony/Bélit/Ka.

Babba Mária eredeti neve *Babba Magyar* lehetett, $Mad-i/j-ar_{1-4}$ = A fény-, víz-, lég- és erőár(asztás) (ar_{1-4}) fenséges (i/j) anyja (Mad) az előbbiekkal összhangban.

Az Ophiuchus mint (sas) madártól fogamzó nő csillagképe megjelenik *Szűz Mária* galamb jelképű Szentlélektől fogantatása és *Emese/u* álmában Turul madártól fogantatása képében, párhuzamában.

Nimród madár (Tispak) jelképű istennév-változata is Nin/Nim_2-urta = Az úrnőt megágyékozó isten.

Bélit/Baáltisz csodaszarvas jelképének, a Lulim = Szarvas csillagkép esetében az állat fara és hátsó lába(i) az Auriga csillagkép, elülső lába(i) az Andromeda, szarvai a Cassiopeia, gidája a Perseus csillagkép; griffszárnyait pedig a Camelopardalis csillagzata alkotja (ha szarvasgriffként ábrázolják, mint pl. a 4. sz. Képmellékleten, melynek ábrája női griffnek és férfi-női együttes griffnek = *Dam-as-ég* istenségünk jelképének egyaránt tekinthető).

Érdekes, hogy a csodaszarvas Bélit/Baáltisz = Luca csillagzatába beleilleszkedik Luca istennő Luca-székének, mint ősi (szárnyas) házioltárnak a három koronglyukba illeszkedő lábát, együtt (női) háromszögét az égen jelképező Nyári Háromszög és Téli Háromszög két csillagzata, v. azok harmadik minőségű egysége, miként szemlélhető a 3. sz. Képmellékleten.

A háromszögek csillagai:

A Nyári Háromszögben: Cygnus Denebje, Lyra Vegaja, Aquila Altairja.

A Téli Háromszögben: Orion Betelgeuzeja, Canis Maior Siriusa, Canis Minor Procyonja.

A Szarvas csillagképben pedig:

1. háromszög: Auriga Menkalinanja, Perseus Atikja, Cassiopeia ϵ -ja.

2. háromszög: Auriga Capellaja, Perseus Algolja, Cassiopeia Shedirje.

A két háromszög csúcsait összekötve előáll a 3., együttes háromszög.

A 2. és 3. Képmellékleten az ősi férfi-női istenségpárok csillagképei:

Orion/Góg és Lepus/Magóg, Camelopardalis-Cepheus/Baal és Lulim/Bélit, Hercules/Nimurta-Nimród és Ophiucus/Ené(h).

A felhőtlen éjszakai égen mindig látható Draco/Sárkánykígyó csillagkép az Uroboroszt (Tejút + Hydra + Serpens karikáját) jelképezi, fejjel lefelé annak a női, fejjel felfelé a férfi oldalát.

Ősi istenségjelképeink a nagyszentmiklósi magyar aranykincs edényein

--- A 2. sz. korszón "égi vadász" néven Baál szfinx jelképén lovagol Nimród, aki Baál párduc jelképű megnyilvánulása is.

--- A 2. sz. korszón „győztes fejedelem” néven a kentaur (a Föld ura) párhuzamaként lovagol Góg.

--- A 2. sz. korszón „állatküzdlemi jelenet” néven látható a griff jelképű Baál és a (csoda)szarvas jelképű Bélit/Baáltisz, amint azt, mint a Földet a pályáján, a Forgató Baál visszafordítja [nincs állatküzdlem].

--- A 2. sz. korszón „égberagadási jelenet” téves néven szerepel Tiamat Ósszűzanya emlősállat-fülű griffmadárral szfinxszerűen ábrázolva [nincs égberagadás].

--- A 7. sz. korszón szereplő „égberagadási jelenetben” Magyar/Madsar nagy Világanya-istennőnk látható emlősállat-fülű és szarvcombú griffmadárral ugyancsak szfinxszerűen ábrázolva [itt sincs égberagadás].

[Szfinxszerű az ábrázolás, ha az ember, madár és emlősállat nincs egybekapcsolva, hanem csak egymáshoz tartozóan bemutatva. Az „égberaga-

dás” itt is téves elnevezés, mely a görög mitológiából származik, ahol Zeusz sas képében elragadja a Ganümedész pásztorfiút, hogy az Olymposzon homoszexuális pederasztíát folytasson vele. Ezt az idióta párhuzamot alkalmazni a magyarok anyais-tennőjére hallatlan, óriási tévedés.]

--- A 7. sz. korszón látható a kentauron lovagló Góg, továbbá a gólya = Gula, a Bőséget ontó nagy istennő és a daru = Baál szarvasának madár párhuzama.

--- A 8. sz. ovális tálka fülén az isten-, világ-, életfához igyekvő párducok [Nimród és Ené képviseletében], valamint griffek ábrái [Baál és Baáltisz/Bélit/Luca képviseletében] szerepelnek.

[Ha az ilyen és hasonló jelképek párosan szerepelnek az ábrázolásokon, akkor általában az egyik (a néző szerinti jobboldali) a férfi/hím, a másik (a néző szerinti baloldali) pedig a női/nőstény nemiséget képviseli, már amennyiben a nemi jelleg az ábrán nem tűnik elő.]

--- A 9. és 10. sz. tálkák belsejében karikán belül egyenlő szárú kereszt jelzi a női-férfi egyistenség fogalmának egyik jelképét.

--- A 13. és 14. sz. bikafejes csészék Gógnak mint Baál bika jelképű megnyilvánulásának a jelképei.

--- A 15. és 16. sz. nyeles tálkák közepén fény sugarakat árasztó, istennő jelképű szimurg ábrázolása szemléltethető Ené(h), v. Babba (= Bab₂-ba) istennők jelképeként.

--- A 18. sz. csésze a 13. és 14. sz. csészékhez hasonló, vagy azokkal azonos jelképiségű.

--- A 19. sz. poháron 6 női szimurgot ábrázoltak, feltehetően a 4 égtáj, és a zenit, nadir istennőinek szimbólumaként.

--- A 20. sz. tálka közepén griff ábrája szerepel, mely Baál-Göncöl jelképének tekinthető.

--- A 21. sz. tálka közepén pedig egy oroszlágriff vadkecskét (?) fordít vissza Baál és Bélit/Baáltisz szertepében.

Az edényekre a *griffes-indás* = *hurri-guti* ősnépüktől eredő díszítés jellemző, mely végigkíséri népünk történetét kb. 4000 éven át a koronázási jelvényeinkig. Az indás díszítés különösen jellemző az 1., 3-6., 8-10., 13-16., 19-21. sz. edényekre.

Az ősi vallásunk istenségjelképei egyfelől a csillagos égen, másfelől a nagyszentmiklósi magyar aranykincs edényein úgyszintén láthatók.

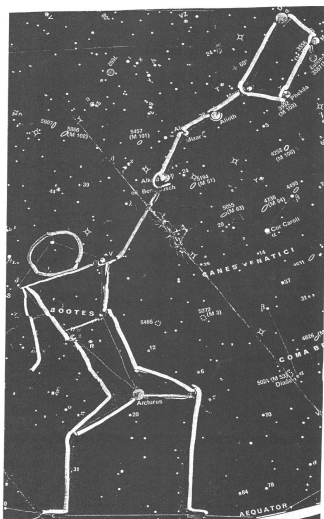
[Az utóbbiakat az „avarok aranya” téves elneve-

zessel illetve a Magyar Nemzeti Múzeum és a Helikon Kiadó 2002. évi kiadványa. Ez a téves elnevezés a magyar hagyomány tudatlan, vagy rosszindulatú megtagadásának és elárulásának tekinthető.

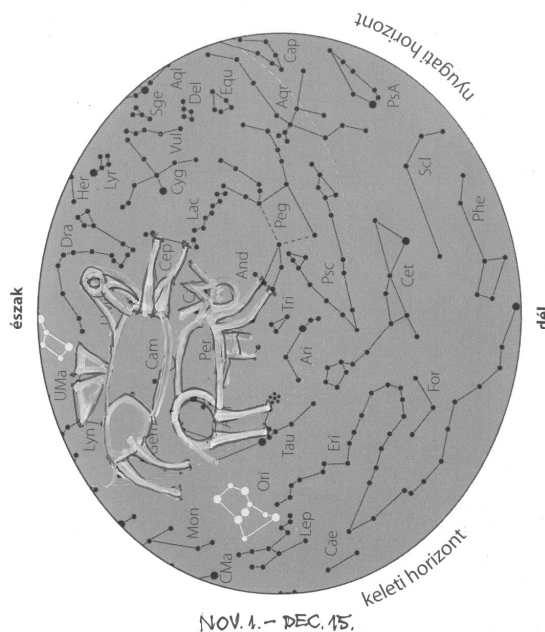
A nagyszentmiklósi kincs magyar eredetéről, keletkezési körülményeiről és okairól részletesen írtam „A magyarok aranya a nagyszentmiklósi

kincs” Miskolci Bölcsész Egyesület. Miskolc. 2005. c. könyvem 51-58. oldalain.]

A nagyszentmiklósi magyar aranykincsnek nem a bécsi Kunsthistorisches Museumban, hanem a Magyar Nemzeti Múzeumban lenne a helye, egyfelől azért, mert a kincs magyar, másfelől azért, mert Magyarországon találták meg 1799-ben. A kincset vissza kell(ene) szerezni az osztrákoktól!

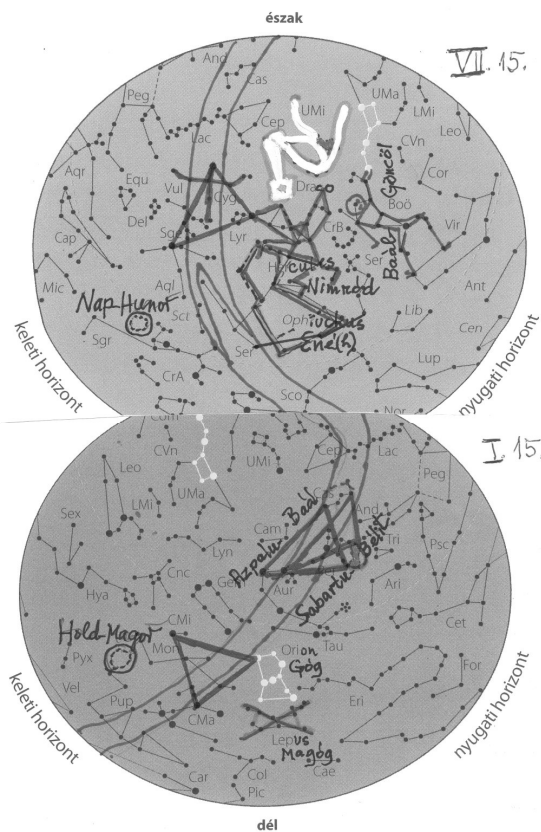

Baál Göncöl, A fényes baltás szerszámos Ūr
1. sz. Képmelléklet

SZABARTUI ASZPALUI

a magyarok régi istenségei népeve
Baál griffje s Baáltisz/Bélit csodaszarvasa,
Együtt Dam-as-ég istenség jelképe is
2. sz. Képmelléklet

Ősi istenségjelképeink a Tejút mentén
3. sz. Képmelléklet

Férfi-női/Hím-nőstény szarvasgriff Baál-Bélit
v. Dam-as-ég istenségünk egyik jelképe
(Alapja Lurisztánban talált bronzzabla
a Kr. e. I. évezrednél korábról;
forrás László Gyula: a népvándorlások... 96.)
4. sz. Képmelléklet